

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: T. X. T., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 26/2004 - 26 ze dne 9. 12. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 26/2004 - 26 ze dne 9. 12. 2004, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 2626/VL - 10 - P17 - 2002 ze dne 4. 12. 2003, jímž nebyl stěžovateli podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a jímž bylo zároveň vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Kasační stížnost podal stěžovatel poté, co Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 6 Azs 195/2005 - 39 ze dne 1. 6. 2005, které nabylo právní moci dne 21. 7. 2005, odmítl předchozí kasační stížnost téhož stěžovatele proti témuž rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Ze spisu Krajského soudu v Ostravě Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení nabylo právní moci dne 21. 7. 2005, kdy bylo doručeno k rukám zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Dariny Kučerové.

Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout. Z obsahu soudního spisu vedeného krajským soudem vyplývá, že rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 7. 3. 2005 a kasační stížnost, o níž by měl nyní Nejvyšší správní soud rozhodnout, byla podána až dne 21. 10. 2005. Odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost je proto samostatným důvodem podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Pro úplnost se dodává, že v daném případě nedošlo k odmítnutí věci pro překážku věci rozhodnuté podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., protože Nejvyšší správní soud nerozhodoval

ve věci meritorně. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti nebylo již procesně třeba rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Pokud jde o otázku právního zastoupení stěžovatele v řízení o kasační stížnosti, pak za stěžovatele podal kasační stížnost advokát Mgr. Matuš Bóna. Ten však ani k výzvě Nejvyššího správního soudu nedoložil, že je oprávněn stěžovatele v řízení o kasační stížnosti zastupovat. Plnou moc, k jejímuž předložení byl vyzván dne 17. 1. 2006 (tento den převzal poučení o složení senátu společně s výzvou k předložení plné moci), nedoložil ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí, nereagoval ani žádným jiným způsobem. Nejvyšší správní soud tu má však za prokázané, že kasační stížnost samotnou podal uvedený advokát na základě pokynu stěžovatele, a tedy nelze na kasační stížnost pohlížet jako na podání učiněné neoprávněnou osobou; toliko je třeba mít za jednoznačné, že stěžovatel není v řízení, které kasační stížností hodlal vyvolat, zastoupen advokátem. Za shora uvedené situace, kdy jiný způsob rozhodnutí Nejvyššího správního soudu než usnesení o odmítnutí kasační stížnosti nepřicházel v úvahu, nepoučoval soud stěžovatele o povinném zastoupení advokátem, nevyzýval jej k tomu, aby si advokáta zvolil a kasační stížnost odmítl přes absenci povinného zastoupení.

Byla-li kasační stížnost odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu